

Medewerker
P. Groen
Rotterdam
Groningen

Alle
aan:
Adm.

INHOUD
gezet.
- dank
leven:
lezers.
schoolde

DE

Daar
aangeke
daarin
geloofd
doctrin
niet on
die zie
uit de
plaat
weken
voor G
nog te
node d
regelen
Volg
volgend
Oosterb

Gedr
Zaligma
onder st
1944 in
4-6 Oc
samen e
nende,
de tuch
over wa
van heb
standpu
grepen
trouw. T
te: wij t
van de
overtuig
verkree
Christus
Zijn Wo
Het l
breedere
enkele j
1. De
volk, de
zal, te l
des vrec
als een
belijden
beantwo
2. Sar
als lidm
door het
weer één
3. Het
Kerken
van de
het drin
oogen te
aan „ho
kens de
vatting,
die wed
het voor
onderzoe
zijn gew
sprak v
4. Het
Kerken
onderhot
dringend

Op den Bidstond en Theol.
Hoogeschooldag werden 3 collecten
gehouden. De totale opbrengst van deze 3 collecten bedraagt f 10.000.—
Prof. P. Deddens ontving aan verschillende giften f 21.75; en een gift voor de Bibliotheek van f 85.50.
Met het bedrag van het Vrouwencomité en de gift aan Prof. Veenhof werd op dien dag dus een totaalbedrag van f 34.203,94 bijeengebracht.
Ziehier dan de Schatkist, met de nalatenschap van schavuiten van de leuke schuit.

meegedolven hebben om een nieuwe tyrannie in de kerk te vestigen, dit lied vandaag durven zingen zonder zich wég te schamen!

Toen onze vaders zóó het Koninkrijk Gods zochten in den weg van kerkelijke-gehoorzaamheid-totden-dood-toe, toen heeft de HEERE gezegd: Nu, Mijn volk, nu zal Ik uw handen vol stoppen met kostelijke gaven! Nu krijgt ge niet alleen een vrije kerk, maar ook een vrijen staat, en Ik stel dien staat aan de spits van Europa. Nu krijgt ge rijkdom en eer, bloei en kunst en wetenschap, een Gouden Eeuw, en een koloniaal rijk, zoo groot, dat de zon er nimmer in ondergaat.

Weet ge, wat de ergste aanval op onze staatkundige vrijheid geweest is in dien tachtigjarigen oorlog? De aanval van het Remonstrantisme, dat de kerk besprong in de twaalf jaren, dat de wapens rustten!

Dat beseften de Staten van Holland niet. Zij vermaanden de Gereformeerden: laat die Remonstranten ongemoeid in de kerk, want we moeten geen scheur in het eenheidsfront tegen Spanje. Nu geen kerkstrijd! De wereldworsteling is primair!

Predikanten en geloovigen die daar anders over dachten en anders deden, werden bitter vervolgd en officieel met den naam van „scheurmakers“ gebrandmerkt. Er is ook in dit opzicht niets nieuws onder de zon. Maar mannen als Willem Lodewijk en dominee Trigland hebben Prins Maurits er de oogen voor geopend, dat zoowel het voortbestaan van de kerk als het behoud van den staat op het spel stonden. Als het Remonstrantisme gewonnen had, zou de kracht ontbroken hebben voor een nieuwen veertigjarigen geloofsstrijd en was het gedaan geweest met de Republiek.

Zóó trekt God de lijnen van kerkstrijd en wereld-historie. Zóó heeft eenmaal ook Groen van Prinsterer het gezien en vastgelegd in zijn historische beschrijving. Zóó heeft hij het beleden in zijn weekblad „Nederland-sche Gedachten“ en in zijn dagblad „De Nederlander“.

En nu? Nu zijn deze dingen vergeten door de groote meerderheid der Nederlandsche christenen!

De ellende van onzen tijd is, dat ook de christenen het gezicht op de kerk kwijt zijn geworden en daardoor nu ook de historie, de politiek, den maatschappelijke strijd, de wereldworsteling niet meer recht kunnen verstaan. De huidige christelijke pers biedt daarvan schier dagelijks de droevigste voorbeelden en ik bid en werk er elken dag voor, dat ons Gereformeerde volk in de eerste plaats daar de oogen toch voor open mag krijgen, opdat we door gezamenlijke inspanning mogen komen tot de uitgave van een, al is het nóg zoo bescheiden, dagblad, dat weer de Schriftuurlijke lijn van kerkstrijd en wereldworsteling doet zien!

Vandaag is de wens, dat de wachters op Sions muren toch maar Latijn mochten spreken, immers algemeen geworden.

Vandaag heet het: laat de Synode het maar wijzen, dan zullen wij het wel blindelings prijzen.

Vandaag zijn er tienduizenden, die zichzelf wijsmaken, dat de benedenverdieping van ons geestelijk huis, de kerk, wel kan verkommeren en verzakken, zonder dat de bovenverdiepingen van staat en maatschappij er last van krijgen.

De HEERE schrijft vandaag met vlamme letters Psalm 2 dwars over Europa, dat de banden van den eenigen Kerkvorst en Wereldrechter, Jezus Christus, wil verscheuren. Europa wordt letterlijk in stukken geslagen als een pottenbakkersvat (Ps. 2:9).

Thans liggen in Oost-Europa en in Midden-Europa de kerkgebouwen in puin. Maar vergeet niet: de kerken lagen daar al in puin, toen de gebouwen er nog ongeschonden stonden en versierd waren met goud en edelgesteenten, maar toen het zuivere Woord er niet meer gepredikt werd en Christus in die kerken van Zijn heerschappij werd beroofd. En omdat dát gebeurd is, dáárom liggen vandaag niet alleen de kerkgebouwen, maar óók de regeringsgebouwen en óók de scholen en óók de fabrieken en óók de woonhuizen in puin!

De gieren van het oordeel hebben zich geworpen op het doode aas. Ziet ge ze ook niet kringen boven Nederland? —

De donkerste periode in den donkeren bezettingstijd was de periode waarin een ontspoorde Synode zich aan de rechten van Christus vergreep en Zijn kerk het spoor der secte opjoeg! Dat was het ergste wat Nederland kon overkomen.

CORRESPONDENTIE

Inhoudsopgave.

Binnenkort zal de inhoudsopgave met registers van den 23sten jaargang van ons blad worden samengesteld. We verzoeken onzen abonnees, die er prijs op stellen, deze te ontvangen, ze uiterlijk vóór 18 October a.s. bij ons aan te vragen. De Uitgevers.

Extra nummers van dit Schooldagnummer zijn verkrijgbaar à 30 cent per nr. Maar men bestelle deze per Giro of per postwissel, daar van bestellingen, op andere wijze gedaan, geen nota kan worden genomen.

God is genadig geweest! De vrijmaking heeft de kerk gered.

Zullen we nu straks onze pas geopende oogen weer gaan sluiten, dommelend in den gemakkelijken stoel, waarin de kerkelijke ambtsdrager Eli zoo graag zat tot hij er zijn nek in brak?

Zullen we gaan luisteren naar hen, die zeggen: Zwijg nu toch over de rechtzaak der kerk, denk toch aan de gevaren van communisme en nihilisme en laten we daarom de scheur maar zoo'n beetje krammen, terwille van ons organisatorisch eenheidsfront?

Op de 146ste zitting van de Dordtsche Synode hebben de afgevaardigden der kerken plechtig voor Gods aangezicht beloofd, dat zij de rechtzinnige belijdenis der kerk onvervalscht zouden overgeven aan hunne kinderen om die te bewaren tot op den dag van de wederkomst van onzen Heere Jezus Christus.

Denkt aan dien eed, als ge 's Zondags in de kerk zit! Maar denkt er ook aan als ge u in de week bezig houdt met politiek of met uw dagelijksch werk! Zoo lang onze vaders dien eed gestand gedaan hebben, zóó lang is het goed gegaan met Nederland.

Wie vandaag wil werken voor ons wegzinkend koninkrijk, wie wil werken voor het Koninkrijk, die hulpe gehoorzaam zijn hals onder het juk van Christus en kome tot de plaats waar Hij al Zijn kinderen roept.

C a l v i j n heeft eenmaal een Hoogeschool te Genève gehad en hij schreef aan zijn vrienden in heel Europa om studenten: „Zendt ons hout, en wij zullen u er pijlen van snijden!“

Wij hebben vandaag nog onze Theologische Hoogeschool en we danken God, dat er goede pijlen gesneden worden, pijlen tot verlossing van Gods volk. Dáárom mag deze Kamper Hoogeschool een bolwerk zijn in den kerkstrijd en dús in de wereldworsteling.

Maar zoo'n bolwerk is ook dat lokaaltje, die garage, die boerenschuur, waarin gij misschien 's Zondags vergadert met de paar getrouwen die den kerkstijl bewaarden!

Waar het Woord zuiver gepredikt wordt, waar Christus niet van Zijn rechten wordt beroofd, waar de gebeden der heiligen in oprechtheid opstijgen tot den hemeltrou, dáár zijn de groote krachteeëntra in de wereldworsteling, waar Christus allereerst mee rekt. En waar Hij mee zal blijven rekenen — tot op den dag, dat de wereldworsteling ophoudt, omdat de kerkstrijd is voleindigd en Jezus Christus Zijn totalen, kosmischen vrede afkondigt op den ganschen berg Zijner heiligheid.

„Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom haastelijk. Amen, ja, kom, Heere Jezus!“

De I. de Wolff hield een rede, waarvan we een verslag laten volgen, getiteld:

Van Altaar en Rechterstoel

De De Wolff wees in zijn inleidend woord op de betekenis van het artikel over de KERK in onze Apostolische geloofsbelijdenis. Men ziet dat zoo gemakkelijk over het hoofd en denkt naar eigen willekeur het zijne over het begrip „Kerk“. Maar evenzeer als de andere stukken geloofsstukken zijn, waarvan wij belijden: „Ik geloof“, zoo geldt dit ook van de Kerk. Het is dus voorwerp en onderwerp van ons gelooven. Wij hebben dus te zien wat de H. Schrift ons leert aangaande de Kerk.

In verband hiermede wijst spr. op wat Calvijn zegt over den 122sten psalm. Wanneer deze psalm de heerlijkheid van de Kerk Gods bezingt, belijdt de psalmdichter in vers 5: „Want dáár zijn de stoelen des gericht gezet, de stoelen van het Huis van David“. Calvijn zegt nu van dezen psalm, dat er twee elementen in voorkomen, die als twee allesbeslissende factoren het karakter van de Kerk bepalen, n.l. dat dit Jeruzalem, dat is de Kerk, de plaats is van de verzoening en dat op diezelfde plaats de koninklijke rechterstoel geplaatst is. De ambten van het koningschap en van het priesterschap mogen nimmer gescheiden worden.

den. Want zij zijn de twee pijlers, waarop de Kerk-gemeenschap rust, welvaart en vrede kunnen slechts in handhaving van deze twee elementen gediend en bevestigd worden.

Wij hebben toe te zien, dat het Altaar niet van zijn plaats verdrongen wordt, want daar wordt centraal in de prediking van de verzoening door de eenige Offerande van Jezus Christus, het Altaar bediend.

Maar daarnaast hebben wij evenzeer de dure roeping er op te letten, dat de stoelen des gericht hun plaats niet gaan inruimen. Hiërarchie in de Kerk is rechtstreeks Revolutie tegen Gods Gezag.

Daarom is het onjuist om vredeverstoorders te noemen zij, die de verbinding van Altaar en Rechterstoelen gehandhaafd willen zien en daarvoor strijden.

In verband hiermede ging spreker er dieper op in, hoe de kerk verwordt wanneer die twee verbindende elementen in de Kerk niet meer gezien en geëerbiedigd worden, b.v. in een „werelddraad van kerken“, maar evenzeer in een synodale gemeenschap.

En daarom hebben wij wel toe te zien, wanneer wij den roep om eenheid hooren, wát wij tot één willen maken.

Eerst wanneer men zijn zonde belijdt en ook de Rechterstoelen weer hun plaats geeft, kan er sprake van samenspreking zijn. Men zal weer oog moeten krijgen voor de plaatselijke Kerk, die compleet is in zichzelf, want daar openbaart zich de Kerk van Christus, waarvan wij zingen mogen: „Onze voeten staan in uw poorten, O Jeruzalem; Jeruzalem is gebouwd als een stad die wel samengevoegd is.....“

Het einde

Te ongeveer vier uur stroomden de gebouwen leeg, alleen in de Nieuwe Kerk, waar twee maal vergaderd werd door een verschillend auditorium, duurde het iets langer.

Dan weer een overweldigende stroom van menschen in het stadje. Men zoekt voor zoover de tijd het toelaat nog even kennissen en familieleden. Men ziet een bonte menigte van ons hollandsche volk, Bunschoters en Spakenburgers, Zeeuwen en Gelderschen, Staphorsters en Friezen, allen in hun karakteristieke kleederdrachten en verder de massa uit alle deelen des lands, meest de „kleyne luyden“, nog altijd de ruggegraat en het merg van ons volksleven.

Ze zijn allen gekomen, hebben zich geldelijke offers getroost, hebben niet de minste stimulans, geen enkele reclame, geen opwekking zelfs, van wie dan ook noodig gehad om dezen Schooldag te bezoeken. Het is alles even spontaan en uit eigen aandrang gebeurd, waarvan maar één verklaring te geven is: de LIEFDE tot de School van Kampen en daarin de LIEFDE tot de kerken, die in gebondenheid aan het Woord zich vrijmaakten van bindingen en menschelijke gedachtenpinzels, die in strijd waren met de Schriften.

Nogmaals: alle lof voor de organisatoren van dezen dag. Outsiders weten er zoo weinig van wat er allemaal aan vast zat te zorgen dat alles een goed en ordelijk verloop had. En daaraan heeft het in geen enkel opzicht ontbroken.

Dan het laatste: de massa's stroomden naar hun autobussen, een laatst vaarwel aan bekenden die andere richtingen uit vertrekken. Een blijde, dankbare stemming. Langs alle wegen boren de wagens hun lichten in de duisternis, tot aan de meest afgelegen plaatsen (de Zeeuwen kwamen eerst om half vier des nachts thuis!).

Maar, de broeders gezien hebbende, heeft men moed gevat, men heeft de gemeenschap der heiligen op dezen dag mogen proeven, en versterkt geworden zijnde heeft men de gelofte afgelegd, op wat de boodschap van dezen Schooldag is geweest: een heilig „JA!“ op de waarschuwing: „Houdt wat Gij hebt!“

Vrijdag 1 Oct. werden 19 studenten ingeschreven, 79 bullen werden gerecenseerd, voor doctorale studiën werden 34 bullen gerecenseerd en 4 ingeschreven voor doctorale studiën. Totaal aantal studenten 136.